

mulering af straffelovens § 279 så omfattende, at størstedelen af al kapitalistisk forretningsvirksomhed omfattes af den.

Afgrænsningen mellem legal handel og strafbart bedrageri drages ikke af straffelovens § 279, men af anklagemyndighedens praktisering af det i retsplejelovens § 723 nedlagte opportunitetsprincip.

Dette princip, der placerer strafferetsplejens tyngdepunkt i anklagemyndigheden og ikke hos domstolene, er snarere end manglen på dertil sigtende straffelovsbestemmelser årsagen til, at den asociale økonomiske virksomhed ikke kan bekæmpes ved kriminalisering.

Et bureaukratisk opportunitetsprincip, der bygger på tillid til personer og ikke på åben og offentlig kontrol, er dømt til korrumpering.

Det er nødvendigt, hvis straffelovens bestemmelser om økonomisk kriminalitet skal få effekt, at bryde med den nuværende vilkårlighed, og derfor foreslås den formulerede tilføjelse til retsplejelovens § 723, der indfører en subsidiær privat påtalebeføjelse.

Forslagsstillerne opfatter de af regeringen foreslåede ændringer af borgerlig straffelov, aftalelov, tinglysninger m. v. for tiltrædelige, men utilstrækkelige og stiller derfor de ovennævnte ændringsforslag.

Da lovforslaget imidlertid ifølge betænkningen af et flertal er foreslået delt, således at ændringsforslagene til borgerlig straffelov og aftaleloven på ny henvises til behandling i retsudvalget, vil forslagsstillerne senere fremsætte ændringsforslag til disse love i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

Hvis ændringsforslagene bliver vedtaget, vil der ved lovforslagets tredje behandling blive stillet de nødvendige ændringsforslag, indeholdende de fornødne konsekvensændringer.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi stillede til anden behandling to ændringsforslag, som vi syntes var meget afgørende for, om denne bagmandslovgivning virkelig skulle få nogen effekt. De er led i et større sæt ændringsforslag, som vi vil fort-

sætte med, når den øvrige del af denne lovgivning skal til behandling til september eller oktober.

Ved anden behandling fremgik det tydeligt af debatten, at man ikke havde haft tid til at se på vores ændringsforslag, hvilket vi som sagt beklagede, men vi indvilligede så i at trække dem til tredje behandling, så de kunne blive grundigt behandlet. Efter i øvrigt elskværdig udvalgsbehandling i retsudvalget var der stadig væk den opfattelse, at man ikke kunne nå at se på dem, og det blev diskuteret, om vi skulle udsætte dem til efteråret. Men efter moden overvejelse mener vi, at hele denne lovgivning er så dårlig, at vi synes, vi er nødt til at have vores ændringsforslag til afstemning, så der i hvert fald er et alternativ til det, der er fremlagt af ministeren.

Med hensyn til selve ændringsforslagene skal jeg i øvrigt henvise til vores meget grundige bemærkninger.

Ved førstebehandlingen sagde jeg meget klart, at vi fandt dette lovforslag utilstrækkeligt, vi betragtede det nærmest som en narresut over for befolkningen og var vel i og for sig mest stemt for, at det var så ringe, at vi ikke kunne give det vores stemmer. På den anden side er det jo netop kommunisternes ønske, at vi får en stærk og god lovgivning mod den økonomiske kriminalitet i vores samfund, og vi ønsker ingenlunde her i tinget at støtte folk, der gør sig til talsmænd for, at man ganske frit skal kunne lave økonomisk kriminalitet uden indgreb fra samfundets side.

Vi vil derfor støtte lovforslaget, men med meget dyb beklagelse over, at justitsministeren, med de særdeles gode erfaringer man har fra arbejdet, og udtalelserne fra den ekspertise, der foreligger, ikke har turdet og villet komme med noget mere effektivt og gennemgribende.

Gudme (RV):

Jeg tror, at samtlige øvrige partier i retsudvalget beklager det standpunkt, som kommunisterne har valgt at tage, nemlig at opretholde de to ændringsforslag her ved tredje behandling.

Forholdet er det, at udvalget i går eftermiddags havde lejlighed til at drøfte ændringsforslagene ganske summarisk, og fru Hanne Reintoft var indkaldt til mødet. Jeg